

80 let historie Základní umělecké školy v Hodoníně

Počátky hudebního vzdělávání v Hodoníně

Vznik hudebního školství v Hodoníně spadá do období konce 19. a počátku 20. století, kdy se lidé mohli hudebně vzdělávat v několika soukromých školách. Už od konce 19. století zde působil známý hodonínský kapelník Jindřich Krejčí. Byl zdatným hudebníkem, organizátorem i učitelem. Ovládal hru na smyčcové i na dechové nástroje a soukromě vyučoval řadu venkovských hudebníků. Vyučil například celou kapelu v hodonínských kasárnách. Také pedagogové a hudební skladatelé Vincenc Damec a Hippolyt Hopp, členové profesorského sboru na hodonínské reálce, nabízeli soukromou výuku ve svých hudebních školách. Především působení Hippolyta Hoppa, který byl ředitelem kůru farního kostela a dirigentem a sbormistrem v několika místních tělesech, mělo zásadní vliv na rozvoj a organizování tehdejšího hodonínského hudebního života.

Jaroslav Zmítko

Své hudební kurzy zde měl také další ředitel kůru farního kostela sv. Vavřince Stanislav Svoboda nebo pedagog Jaroslav Zmítko. Právě Jaroslav Zmítko se stal ve 30. letech 20. století jedním z propagátorů zřízení městské hudební školy. Tento učitel hudby vyučoval od roku 1922 zpěv na Masarykově gymnáziu ve Skalici a zároveň zde zastával místo správce hudební školy. V roce 1926 odešel do Hodonína, kde působil jako učitel zpěvu taktéž na reálném gymnáziu. Mimoto vyučoval hudbu soukromě ve své klavírní a pěvecké škole, a to v Hodoníně i ve Skalici.

Klavírní a pěvecká škola

Jar. Zmítko

Hodonín, Masarykovo nám.

Tehdejší připravované založení městské hudební školy, které propagoval Jaroslav Zmítko, nakonec ovlivnily nadcházející historické události. V říjnu 1938 došlo k zabrání pohraničí Německem, kam patřila také nedaleká Břeclav. Jelikož v Břeclavi již hudební škola existovala a její ředitel Jan Chovanec nechtěl dopustit, aby se kvalitní učitelský sbor rozpadl, došlo k jejímu přestěhování do Hodonína. Během několika dnů byl přemístěn kompletní inventář včetně klavírů, ostatních hudebních nástrojů a sbírkových archívů. Protože nastal také přesun jiných břeclavských škol (gymnázia či obchodní akademie) a do Hodonína přešla nuceně i řada žáků a jejich rodičů, našla škola opět možnost vyučovat své stávající žáky a k nim se přidali i zájemci z Hodonína. Výsledky školy v uplynulém školním roce ovlivnily rozhodování zastupitelstva města Hodonína a se začátkem nového školního roku 1. září 1939 přešla škola pod správu města. Jejím vedením byl pověřen právě Jan Chovanec, ředitel a pedagog z Břeclavi. Tato instituce byla ale městská jen částečně, nesla název Soukromá hudební a pěvecká škola Jana Chovance. Město hradilo vodu, otop a spotřebu elektřiny. Ostatní náklady jako platy, pojištění či vybavení školy musela platit z výnosů školního.

Pedagogové hudební školy v čele s ředitelem Janem Chovancem

Smyčcové kvarteto hudební školy
(zleva A. Kočiš, J. Zmítko, K. Franz, sedící J. Chovanec)

Žáci i pedagogové se brzy zapojili do hodonínského kulturního života a účinkovali na pořádaných koncertech. Podle Pamětní knihy města Hodonína uspořádali pedagogové školy 16. 11. 1939 první veřejný koncert. Na koncertě účinkovali učitelé A. Kočiš, J. Chovanec, K. Franz, Š. Hájek, J. Zmítko a L. Mikulášková. První žakovské vystoupení se konalo 21. 12. 1939. Ve školním roce 1943-44 měla škola již 560 žáků a 17 učitelů. Vyučovalo se zde hře na klavír, varhany, housle, violoncello, kontrabas a všechny dechové nástroje. V pěveckém oddělení bylo možné studovat sólový i sborový zpěv, v teorii se vyučovala hudební nauka a harmonie. 1. ledna 1944 vládní komisař Herman Böss převedl školu zcela pod správu města.

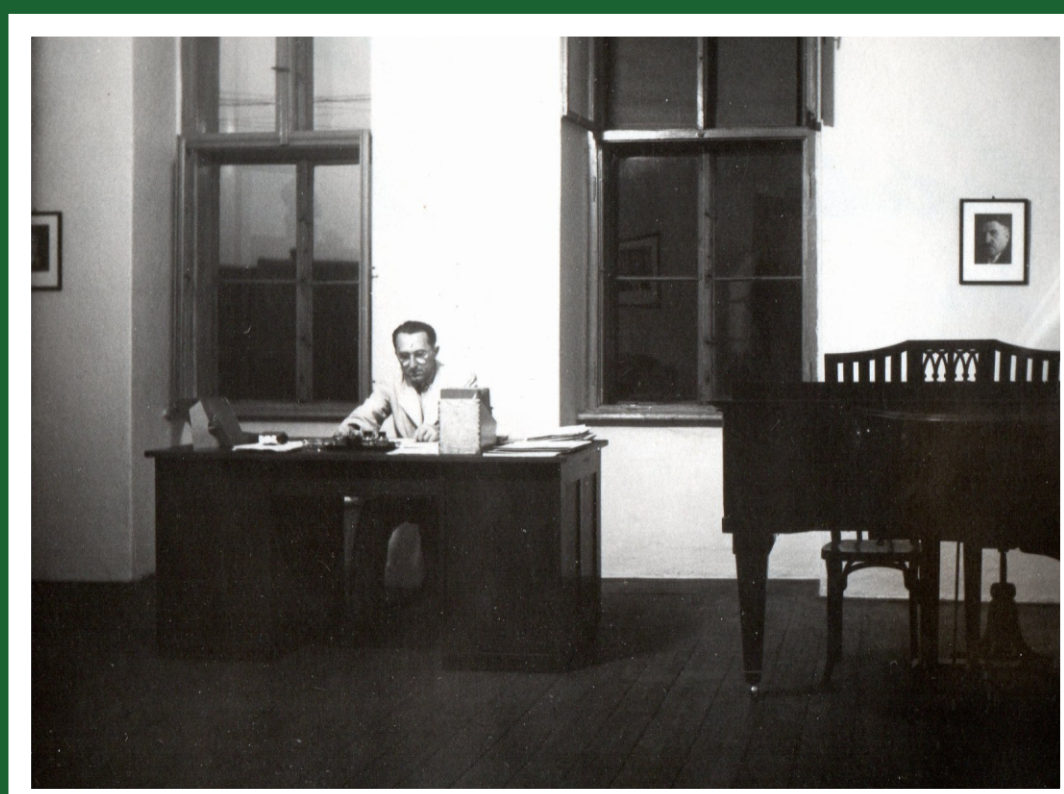
80 let historie Základní umělecké školy v Hodoníně

Městská hudební a pěvecká škola v poválečném období

Díky nadšení ředitele Jana Chovance a jeho kolegů dokázala škola přečkat i těžké období konce 2. světové války. Její fungování bylo sice omezeno, ale nezankla úplně. Krátce po vyhlášení míru započala obnova válkou poškozeného Hodonína. Svou činnost postupně obnovovaly školy i spolky. Noviny Hlas Slovácka ze 14. května 1945 připomínaly opětovné zahájení výuky Městské hudební školy v Hodoníně a nabádaly žáky, aby si v kanceláři školy vyzvedli své rozvrhy. Výuka měla probíhat v dosavadní budově mateřské školy v ulici Horní Plesová (hudební škola zde sídlila v letech 1943-1946) a v prostorách na staré radnici. Ještě v témže roce odešel ředitel Jan Chovanec zpátky do Břeclavi a vedením této instituce byl za své zásluhy o rozvoj hodonínského hudebního života pověřen učitel Jaroslav Zmítka. Poválečné začátky byly skromné. Učitelství sbor se rozpadl, zůstali pouze 4 pedagogové. Také prostory byly nevyhovující, chyběly pomůcky. Přesto byl zájem žáků o výuku značný.

Učebna hudební školy, 1946

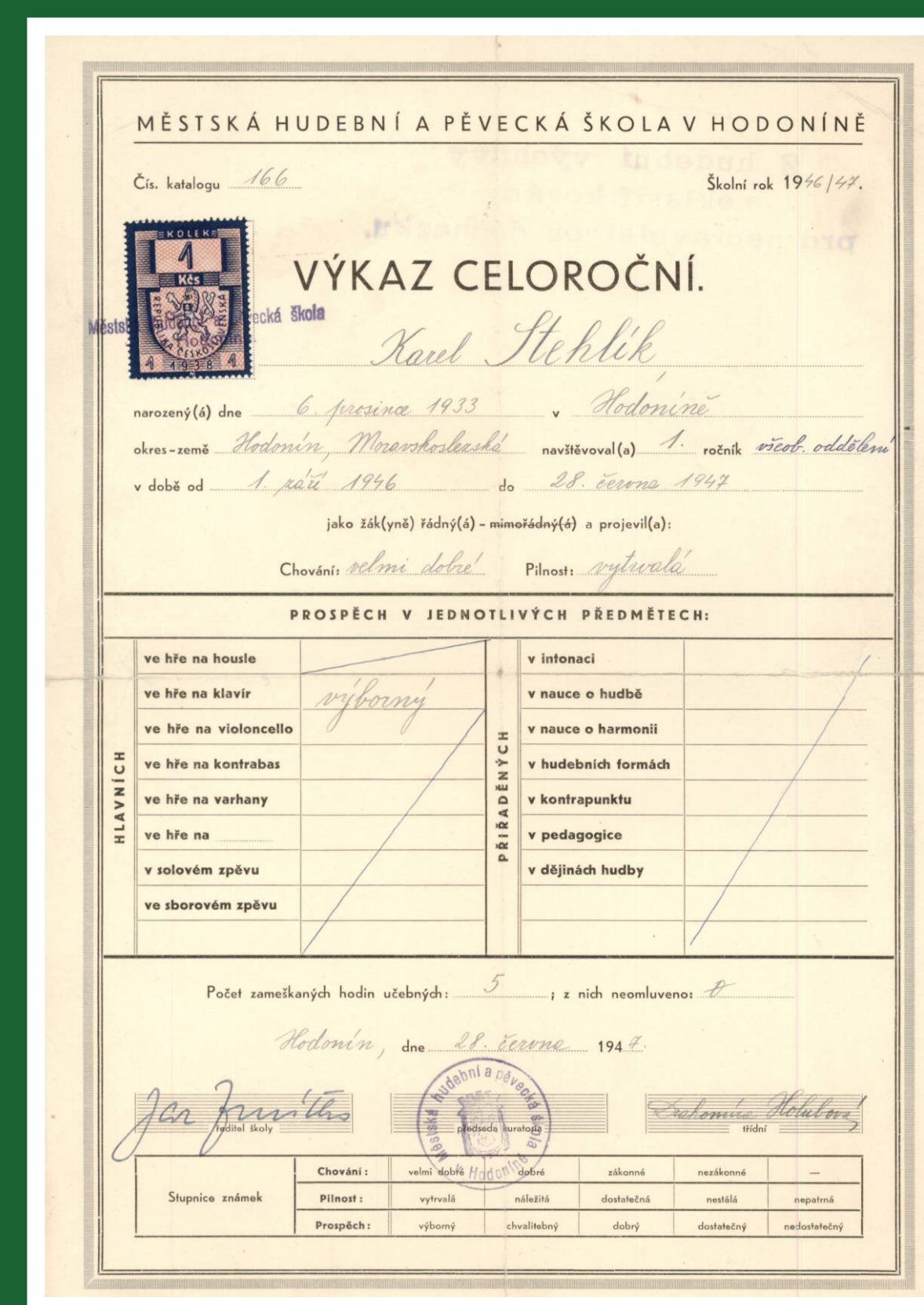

J. Zmítka v ředitelně hudební školy, 1946

J. Zmítka zahajuje první Hudební čtvrtek

V 50. letech se začala situace zlepšovat. V roce 1951 byly všechny městské hudební školy zestátněny, takže jejich fungování začalo být řízeno ministerstvem školství a financovány byly státem. Došlo také ke sjednocení jejich názvu na „hudební škola“. Již tehdy hodonínská škola organizovala tradiční koncerty pedagogů tzv. Hudební čtvrtky. Počátky pořádání těchto koncertů se objevují už ve 40. letech 20. století a v 50. letech tato oblíbená vystoupení pokračovala. Akce se konala několikrát ročně. Pravidelně zde účinkoval Smyčcový kvartet hudební školy ve složení Jan Nosek starší, Pavel Janeček, Jan Nosek mladší a Alfred Kočiš. Právě poslední jmenovaný Alfred Kočiš, vynikající houslista, byl po Jaroslavu Zmítkovi jmenován v roce 1955 ředitelem školy a na těchto akcích pronášel vždy průvodní slovo. Škola pořádala také veřejné koncerty žáků a účastnila se řady soutěží. Své sídlo měla tehdy v budově na ulici Dobrovolského čp. 2. V tomto období zde působil žákovský pěvecký sbor pod vedením učitele Pavla Janečka či harmonikové soubory, jejichž vedoucím byl Otokar Křivánek. Pedagog Pavel Janeček stál také u zrodu Hudebního kurzu v Dolních Bojanovicích v roce 1958, řadu let jej vedl a velkou měrou se tak zasloužil o rozvoj místního hudebního školství.

Pedagogický sbor školy 1948/49

Učitelé a žáci hudební školy, 1951

Pedagogický sbor s ředitelem A. Kočišem (uprostřed sedící)

Učitelka klavíru A. Smrčková

Výraznou osobností učitelského sboru byla v období 50. let i v dalších letech učitelka klavíru Anna Smrčková. Dokázala svým nadšením pozvednout atmosféru hudební školy a svým neutuchajícím elánem motivovat žáky k zodpovědnému přístupu ke hře. Přestože měla sama rodinu, věnovala se svým svěřencům nad rámec svých pracovních povinností - společně s nimi navštěvovala koncerty umělců, vedla hudební deník aj. Řada jejích bývalých žáků vzpomíná, že nejen vyučovala, ale také vychovávala a nenásilně svým působením formovala jejich pohled na hudbu, umění a svět všeobecně. Za přínos v oblasti vzdělávání dětí a mládeže obdržela Výroční cenu města Hodonína za rok 2003.

80 let historie Základní umělecké školy v Hodoníně

60. a 70. léta 20. století – Lidová škola umění I.

Vlivem nového školského zákona došlo ve školním roce 1961/62 k celorepublikovému zřizování tzv. lidových škol umění, které vycházely z tradice původních hudebních škol. Kromě hudebního oboru byly postupně zřizovány také obory výtvarný, taneční a literárně-dramatický a tím mohla být nabídka uměleckého vzdělávání žáků kompletní. Také hodonínská škola převzala tento název a strukturu. V této době měla škola 340 žáků a 12 učitelů. Novým ředitelem se po Alfredu Kočišovi, který byl z důvodu několikaletých neshod s pedagogickým sborem přeložen do Prostějova, stal učitel Jan Nosek mladší. Nad školou převzal umělecký patronát hudební skladatel a publicista Miroslav Barvík. Působila zde žákovská cimbálová muzika a dechová hudba pod vedením učitele Václava Kafky, smyčcové kvarteto či klavírní trio. V 60. letech vznikl také žákovský symfonický orchestr, který vedl ředitel Jan Nosek.

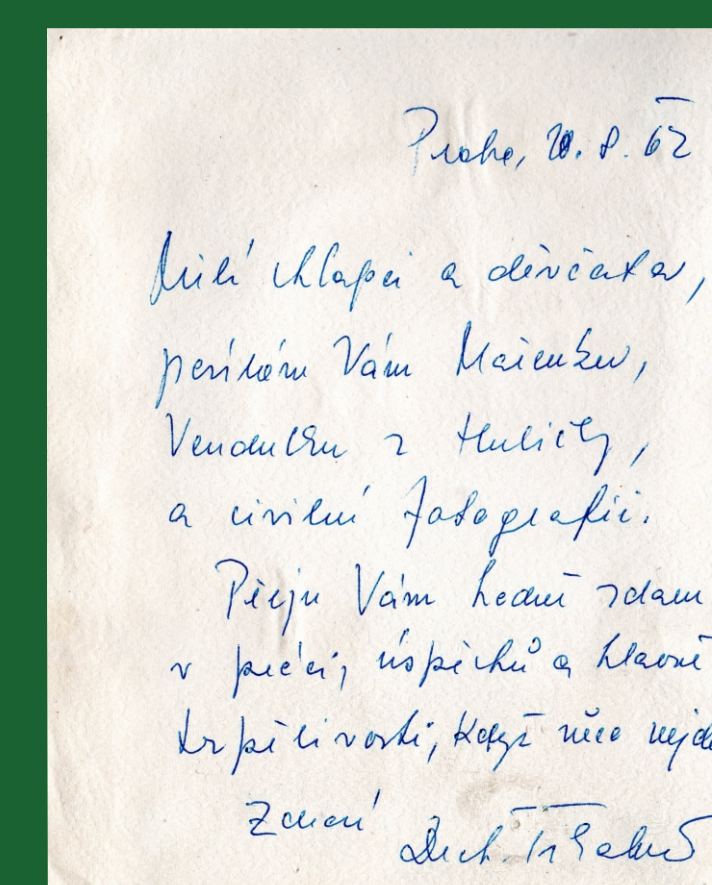
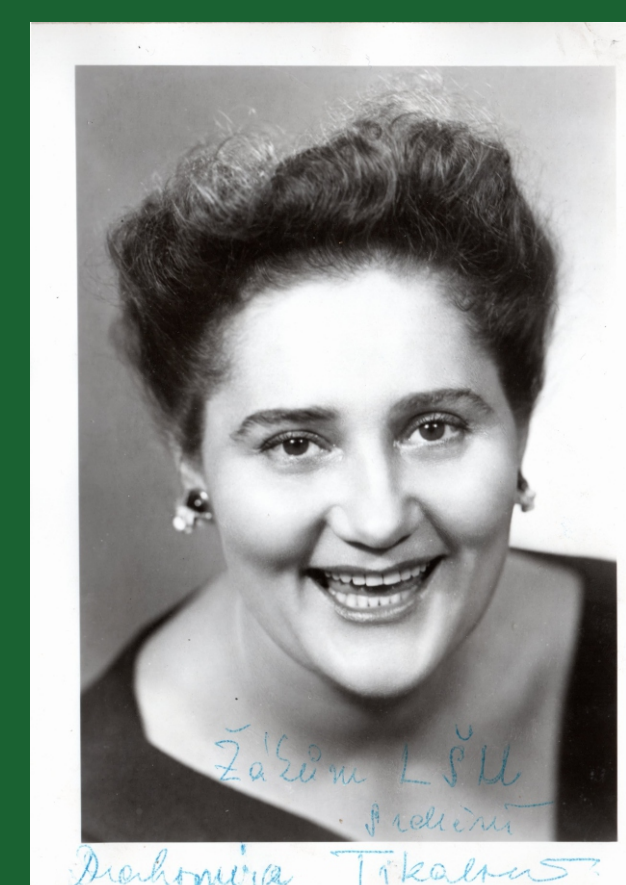

Žákovský symfonický orchestr s dirigentem J. Noskem

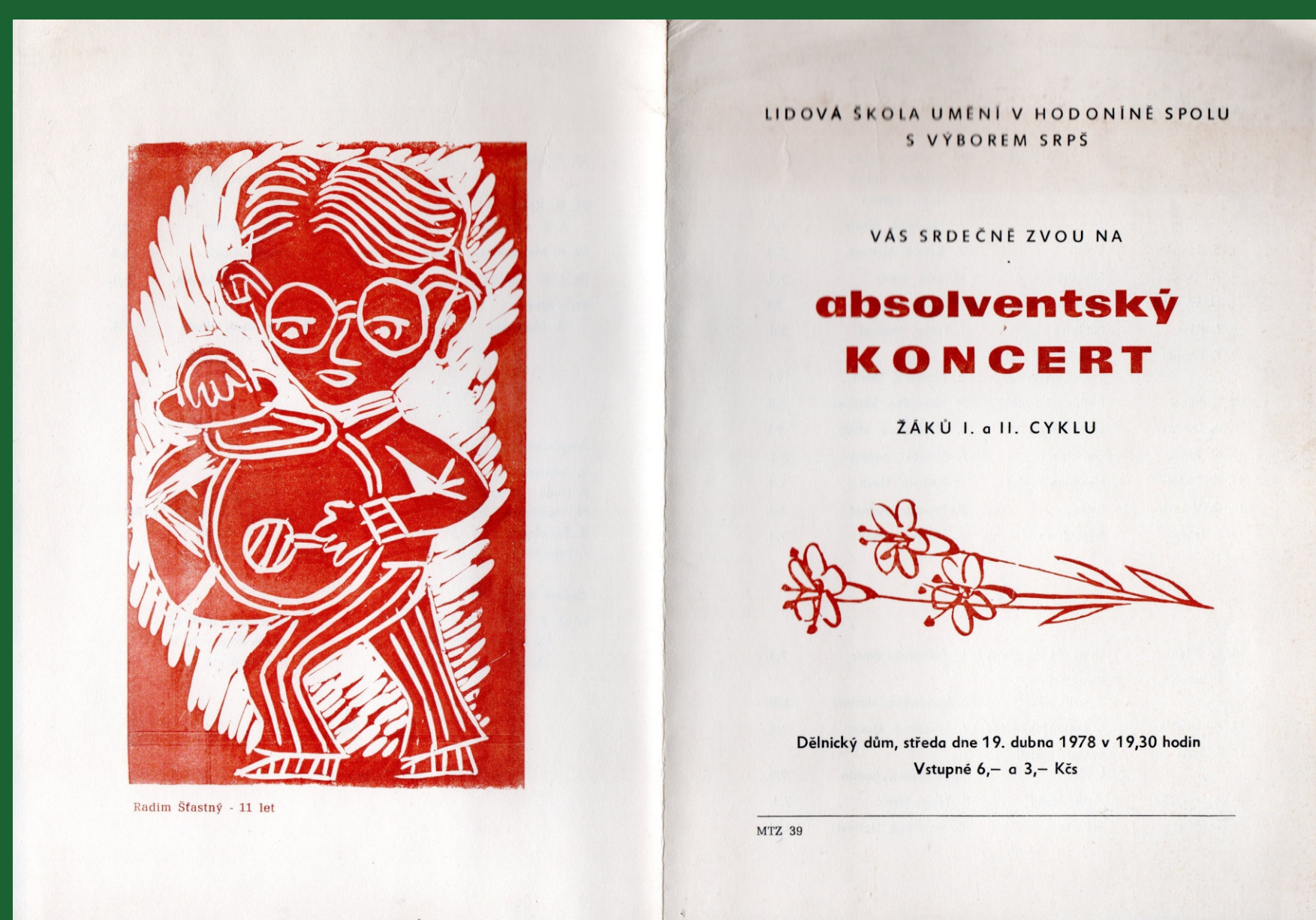

Prvomájový průvod

Škola měla i svůj časopis Zpravodaj LŠU, který začala vydávat již zmiňovaná Anna Smrčková. Tato čínorodá klavíristka založila v roce 1962 také Hudební klub mládeže. Náplň klubu byla tehdy poměrně pestrá. Pod vedením paní učitelky se zájemci věnovali poslechu skladeb v rozhlase, poznávání hudební literatury či psaní dopisů umělcům. V kronice klubu lze dodnes číst mnoho zajímavých odpovědí hudebníků právě na tyto dopisy žáků.

Fotografie s dopisem operní pěvkyně Dr. Tikalové pro Hudební klub mládeže

Pozvánka na absolventský koncert

Marie Bobková - absolventka školy, 1962

Žáci hudebního oboru mohli během roku prezentovat své schopnosti v rámci řady produkcí. Konaly se výroční koncerty, žákovské besídky a další vystoupení při příležitosti oslav různých svátků a výročí republiky. Ve školním roce 1961/62 započala také tradice konání absolventských koncertů žáků školy. Na prvním koncertě, který se konal 30. května 1962, absolvovali Marie Bobková (klavír), Zdenka Vaculovičová (housle), Alena Borková (klavír) a Stanislav Zabadal (akordeon).

Poprvé se také konala samostatná besídka žáků klavírního oddělení učitelky Anny Smrčkové, jejichž pořádání se stalo v tomto období tradicí a vystoupení byla vždy na vysoké umělecké úrovni. Koncerty školy se konaly v sále Dělnického domu (Beseda) nebo přímo v budově školy na ulici Dobrovolského čp. 2. K obohacení kulturního života Hodonína přispívali v 60. letech svou hrou také pedagogové školy. Učitelské trio tvořili Karel Mikšík, Dagmar Mikšíková a František Plhal, kvartet hrál v obsazení Josef Kornfeil, Jan Nosek, Stanislav Miklík a Karel Mikšík. Při škole fungoval také orchestr lidových nástrojů, který měl ve svém repertoáru jak hudbu klasickou, tak lidovou. V tomto období škola zaznamenala navýšení počtu vyučovaných nástrojů. Výuka byla rozšířena o nové obory - hru na violoncello, pozoun, trubku, fagot, flétnu a kontrabas. O možnost studia hry na tyto nástroje byl velký zájem, ovšem z důvodu nedostatku pedagogů nebylo možné uspokojit všechny zájemce.

Anna Smrčková se svými žáky

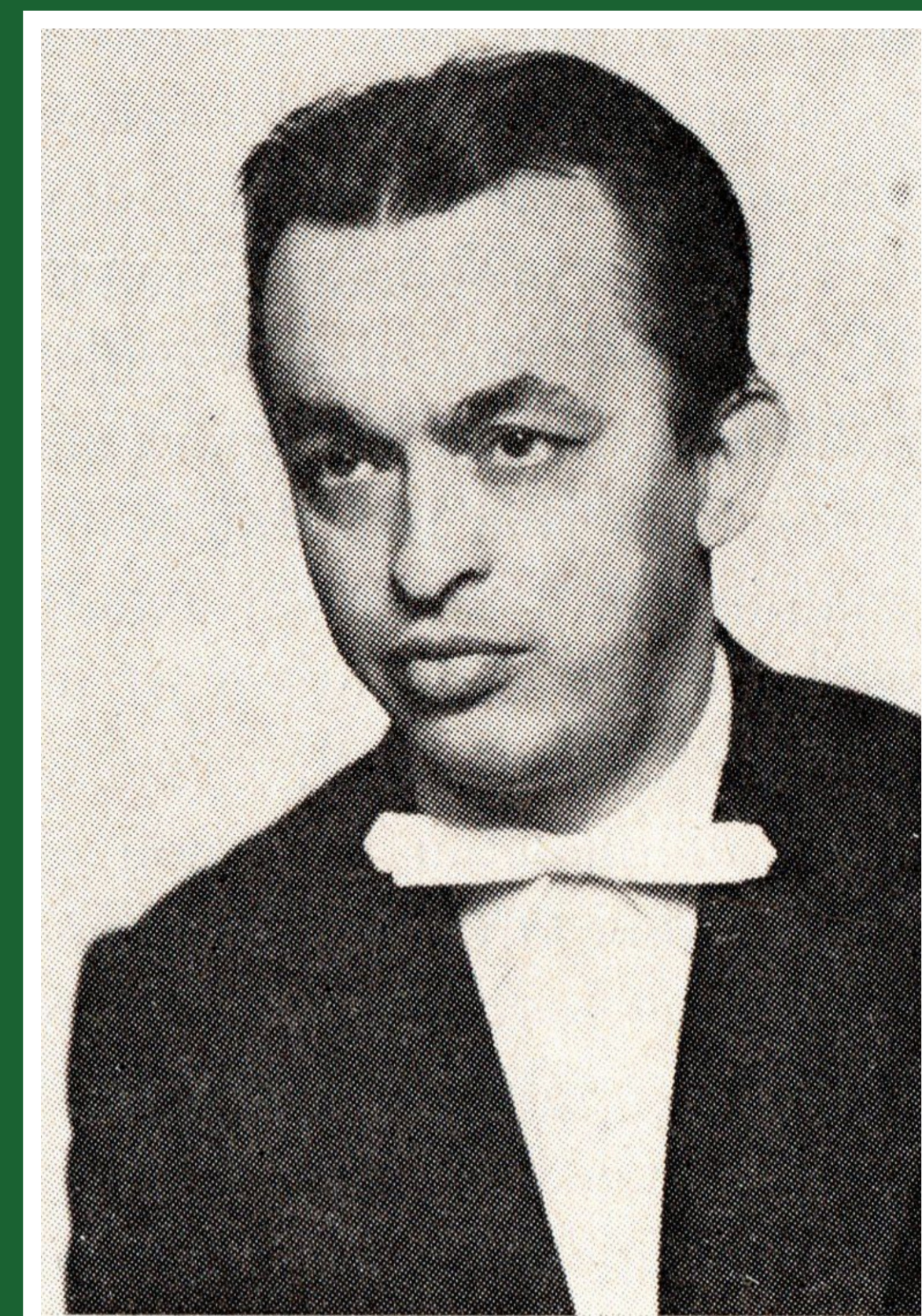

3. večer žáků Anny Smrčkové, 1963

80 let historie Základní umělecké školy v Hodoníně

60. a 70. léta 20. století – Lidová škola umění II.

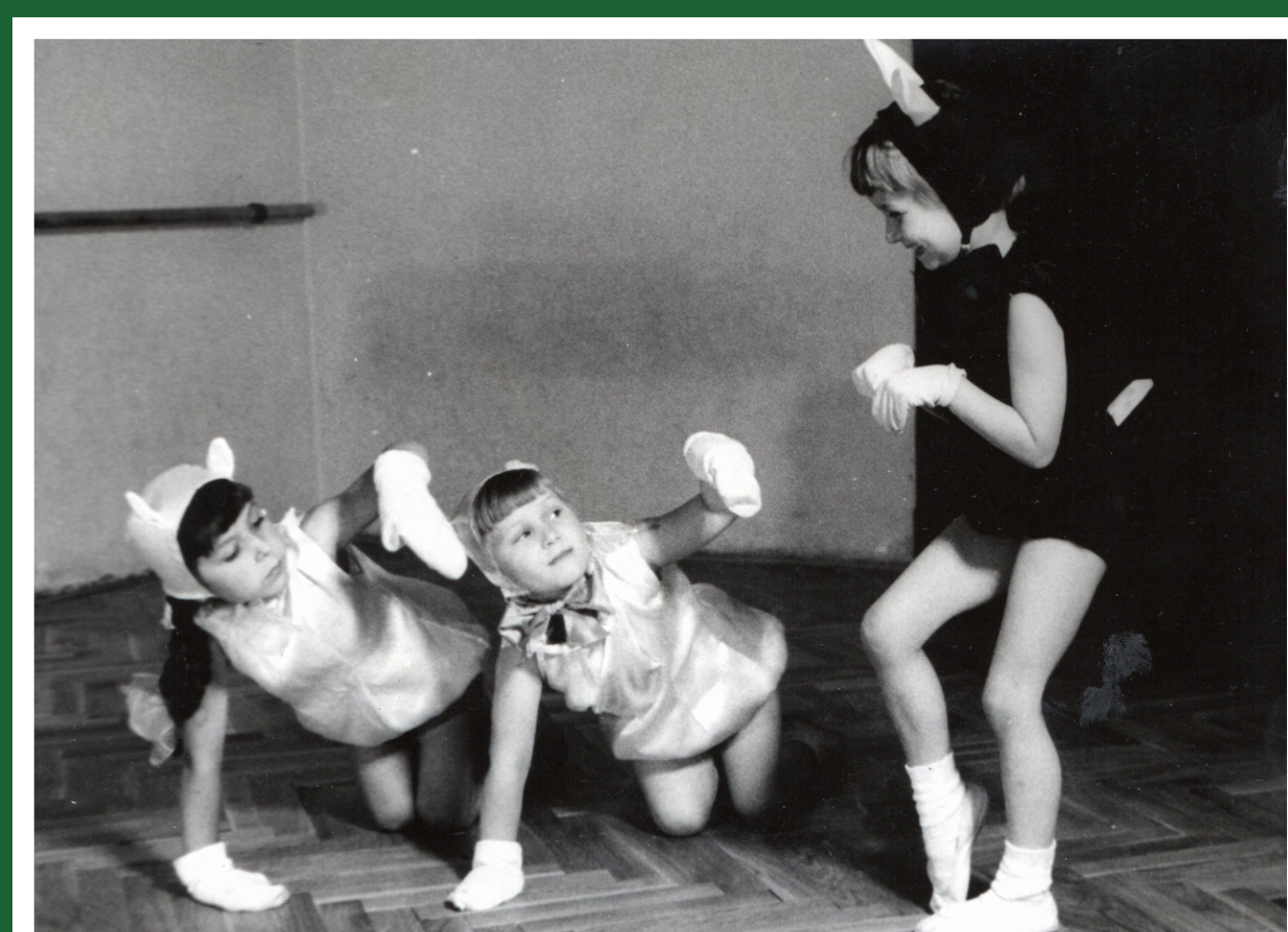
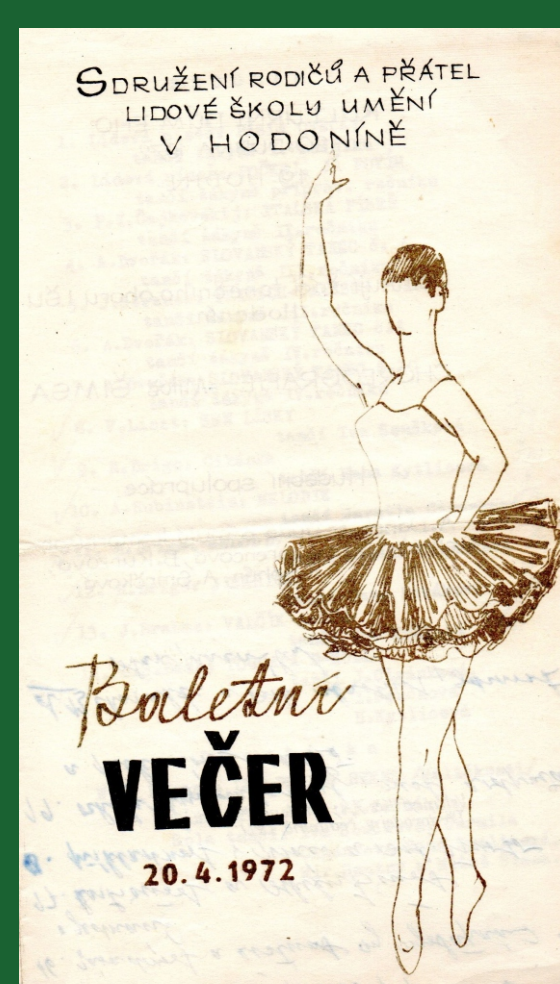
Rozvoj hodonínského hudebního života byl v 60. letech i dalších čtyřiceti letech neodmyslitelně spjat s osobností čínorodého učitele Jana Noska. Byl vynikajícím dirigentem, hudebníkem a pedagogem. Pocházel z nedalekých Prušánek a na Městskou hudební školu v Hodoníně nastoupil v roce 1952. Stál u zrodu symfonického orchestru v roce 1955, pod jehož dirigentskou taktovkou (vyjma krátkého časového úseku) fungoval a slavil úspěchy až do roku 2008. Jeho osoba je spojena také s činností smyčcového kvarteta, vystupujícího v Hodoníně od roku 1980 ve složení Ladislav Rippel, Jan Proksa, Jan Nosek a Marie Snopková. Za svou pedagogickou dráhu vchoval mnoho dobrých muzikantů a právem také obdržel řadu ocenění – ministr školství mu udělil titul Vzorný učitel. Za přínos v rozvoji kultury města Hodonína získal také Výroční cenu města Hodonína za rok 2001. Členy symfonického orchestru Tatra pod vedením Jana Noska byly například pedagogové školy Pavel Janeček, František Duda, Josef Kornfeil, Stanislav Miklík nebo Dagmar Mikšíková. Příležitost hrát v orchestru měli také někteří žáci školy, pro které byla společná hra se svými pedagogy velmi přínosná. Učili se profesionalitě, odpovědnosti a získali tak množství cenných zkušeností.

Jan Nosek

Podle nové struktury uměleckého vzdělávání byl v roce 1963 založen při škole také taneční obor. Výuka tance měla v Hodoníně mnohaletou tradici, o kterou se zasloužila baletka Marie Štěpánová. Její rytmická škola fungovala již ve 30. letech 20. století a byla umístěna v tělocvičně Odborné školy pro ženská povolání v Hodoníně. Po založení tanečního oboru na lidové škole umění se její soukromá škola stala součástí a ona byla přijata jako první učitelka oboru. Ve školním roce 1964/65 se zde učilo rytmiku, balet a gymnastiku 130 žáků. Výsledky svého snažení mohli žáci brzy začít prezentovat v rámci žákovských besídek hudebního oboru, které se na škole konaly každý měsíc. Následně započala také tradice samostatných závěrečných vystoupení tanečního oddělení. Po Marii Štěpánové nastoupil v roce 1968 jako vedoucí oddělení taneční pedagog z Brna Miloš Šimsa. Byl absolventem pražské konzervatoře a Akademie múzických umění a po ukončení aktivní umělecké kariéry se začal věnovat práci pedagogické. Pod jeho vedením se mohli malí tanečníci dále rozvíjet ve svém oboru a své umělecké nadání předvádět v rámci oblíbených baletních večerů, které škola pořádala. Miloš Šimsa vyučoval na škole do roku 1972 a po jeho odchodu ho vystřídala Věra Kopková.

Taneční obor kolem roku 1969

Budova školy v ulici Dobrovolského čp. 2

V roce 1966 založila škola i literárně dramatický obor a tím opět rozšířila svou nabídku výuky. Se zvýšením počtu oborů se ovšem začal stále více projevovat dlouhodobý nedostatek místa v budově na ulici Dobrovolského čp. 2 a začalo se uvažovat o získání dalších vhodných prostor.

Ve školním roce 1966/1967 odešel ze zdravotních důvodů z funkce ředitele Jan Nosek a novou ředitelkou školy se stala dosavadní vyučující Dagmar Mikšíková. Za jejího působení byl v roce 1968 založen při škole Klub přátel hudby, jehož cílem bylo propagovat kvalitní hudbu, zvat přední umělce a pořádat koncerty. Na počátku 70. let 20. století pokračovala činnost školy beze změn. Ve školním roce 1970/71 navštěvovalo školu 575 žáků (z toho 376 hudební obor, 71 výtvarný obor, 120 taneční obor, 8 literárně dramatický obor). V hudebním oboru měla největší zastoupení výuka hry na klavír v počtu 113 žáků a housle 105 žáků. Po odchodu ředitelky Dagmar Mikšíkové v roce 1972 vedl školu krátce pedagog Jan Králík, kterého v roce 1973 vystřídal Stanislav Miklík. V roce 1974 byla dokončena rekonstrukce budovy v ulici Dobrovolského čp. 4 a vytoužené prostory pro výuku tak získal výtvarný a taneční obor. Zároveň se do nového zázemí přesunula i polovina hudebního oboru. V roce 1975 došlo k dalšímu střídání na postu ředitele školy a této funkce se nově ujal Jindřich Launer.

80 let historie Základní umělecké školy v Hodoníně

Vznik a rozvoj výtvarného oboru

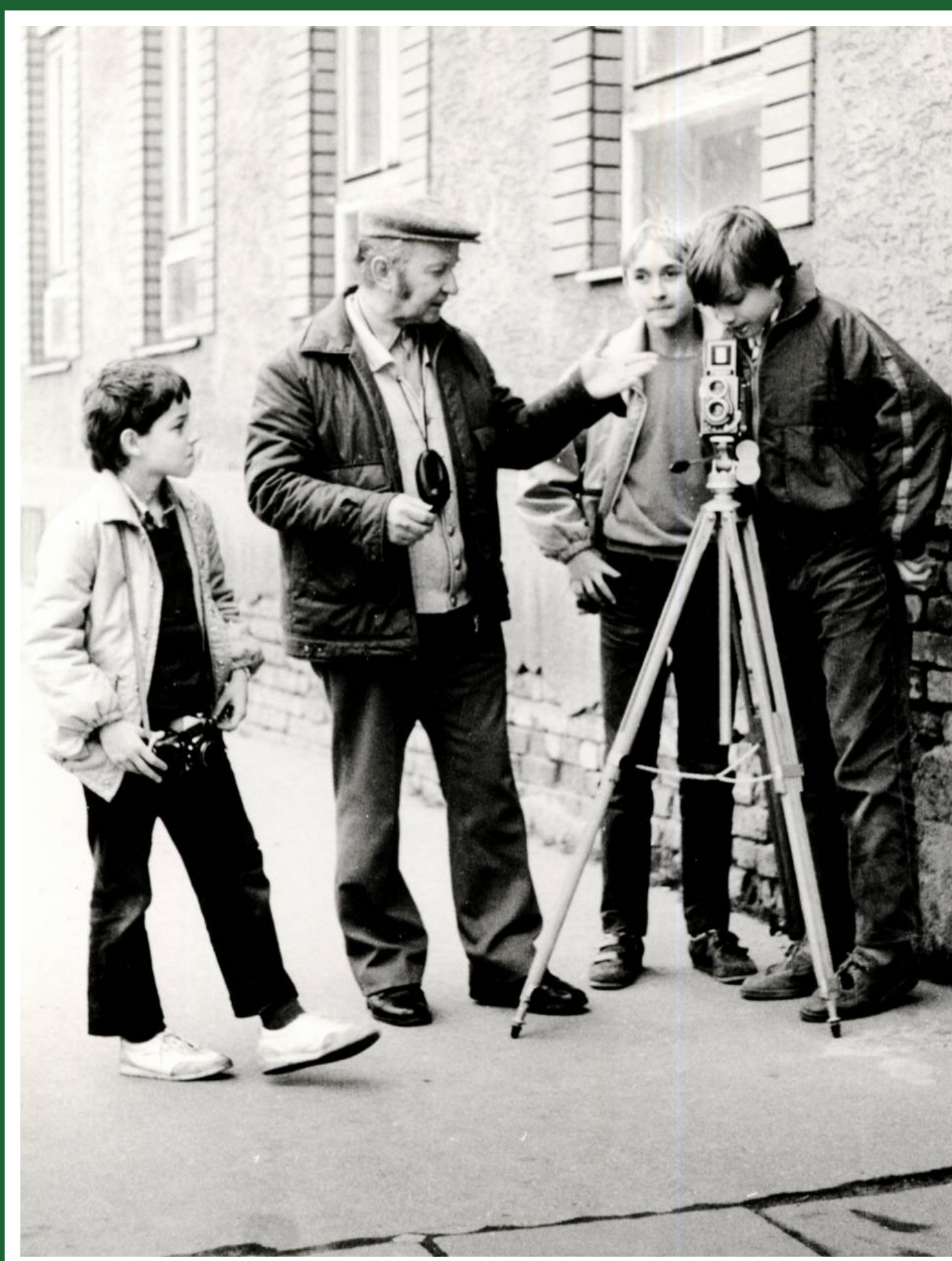
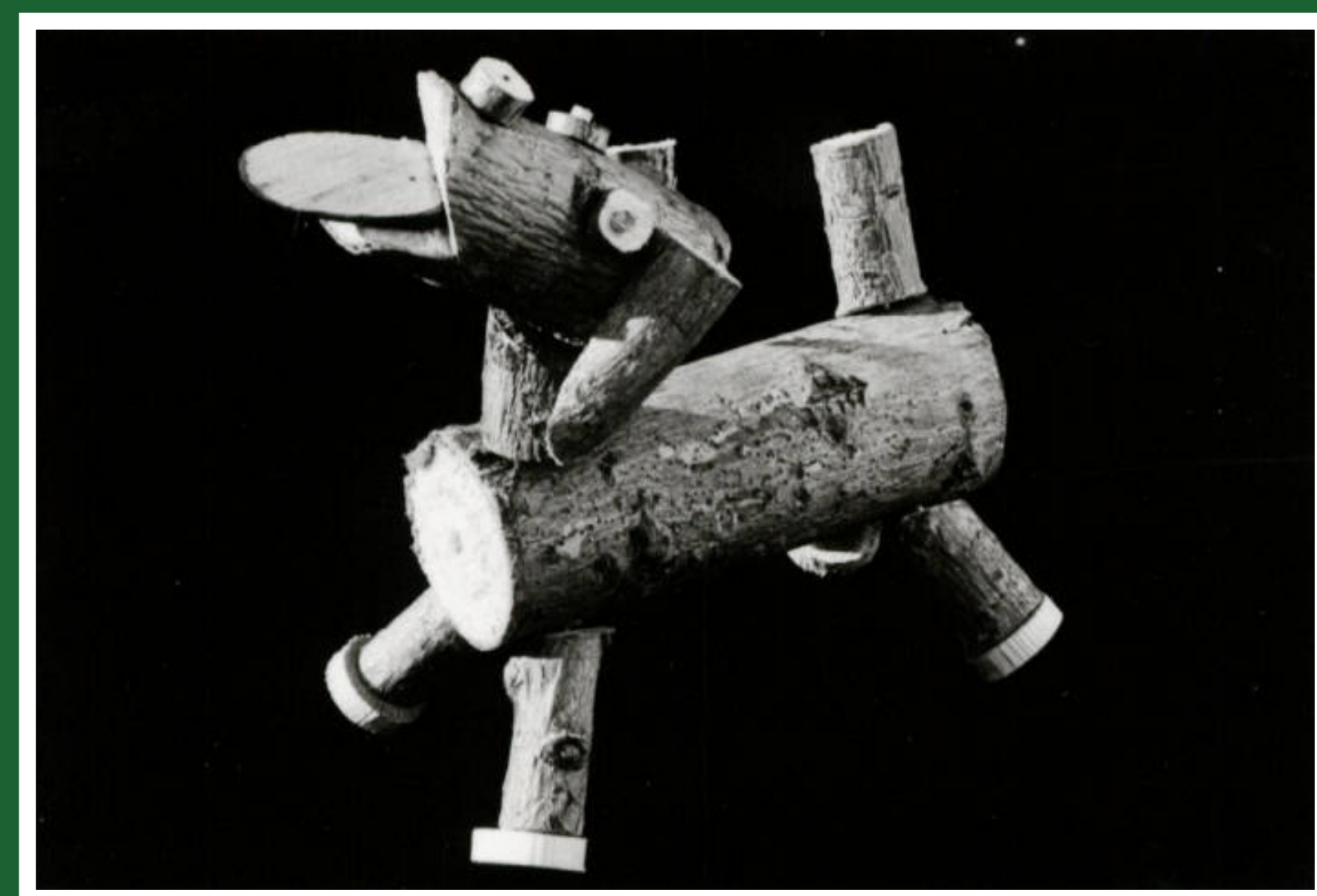
Svou tradici započal výtvarný obor v hodonínské „lidušce“ již na počátku 60. let 20. století, ale jeho významnější rozvoj nastal jmenováním učitele Václava Kopky jako vedoucího oboru v roce 1967. Tento iniciativní a svědomitý pedagog se stal na řadu let oporou oboru a díky němu léta sbírali žáci mnohá ocenění v okresních, krajských, celostátních i mezinárodních soutěžích. Zpočátku však nebyly podmínky pro výuku jednoduché. Obor neměl vlastní prostory a musel se několikrát stěhovat, nedostatečné bylo i vybavení. Přesto se panu učiteli za pomoci rodičů žáků a podporou vedení školy podařilo postupně zajistit keramickou pec, fotokomoru, grafický lis a další vybavení. Výtvarný obor pořádal pravidelně výstavy svých žáků, nejdříve v budovách různých klubů a organizací (Dům umělců, Dělnický dům, mimo Hodonín pak v Dolních Bojanovicích nebo Ratíškovcích). Od roku 1975 začala být využívána barokní kaple sv. Kříže u zimního stadionu, původně plánovaná jako hudební síň a přebudovaná na výstavní sál. V té době se jednalo o jedinou výstavní budovu tohoto druhu v republice. Zde se pak pravidelně konaly každoroční výstavy žáků výtvarného oboru.

Návštěvnost výstav byla velká:

1976 - 1400 návštěvníků

1977 - 2100 návštěvníků

1978 - 2700 návštěvníků

Václav Kopka a žáci fotoskupiny, 1988

O kvalitě výuky hovoří především úspěchy žáků. Za zmínku stojí zejména úspěšná výstava výtvarných prací žáků školy v pražské galerii Albatros, která byla zahájena v dubnu 1980. Výstava sklidila velký ohlas a nakladatelství ji hodnotilo jako jednu z nejlepších výstav za posledních 10 let. Zástupci hodonínské Lidové školy umění se pravidelně účastnili také mezinárodní soutěže o Zlatou lidickou růži, soutěže Děti, mír a umění nebo pořádali společné výstavy s družební Lidovou školou umění v Senici. Vystavovali také v Německu nebo v družebním maďarském Egeru. V mezinárodních soutěžích se jim podařilo za působení učitele Václava Kopky získat několik nejvyšších ocenění. Žáci měli možnost naučit se kresbě, malbě, grafickým technikám, keramice, práci z materiálu či základům fotografie. V tomto období zaznamenával výtvarný obor úspěch především v dětské keramice a ve spolupráci s ním byl vytvořen didaktický film o pracovních postupech při tvorbě dětské keramiky na školách. Film natočili pracovníci pedagogické fakulty brněnské univerzity. Součástí byl také medailónek o dětech výtvarného oboru Lidové školy umění v Hodoníně. O činnost oboru měla zájem také Československá televize, která o něm několikrát natočila reportáž.

80 let historie Základní umělecké školy v Hodoníně

Život školy v 80. letech 20. století

V 80. letech poklesl význam lidových škol umění, byl jim odejmut status školy a zařadily se mezi tzv. školská zařízení. Pod vedením ředitele Jindřicha Launera působil v tomto období na hodonínské škole asi třicetiletý kolektiv pedagogů a správních zaměstnanců, kteří zajišťovali výuku téměř 800 žáků (792 v roce 1983). Škola i nadále zabezpečovala výuku ve všech čtyřech oborech (hudebním, tanečním, výtvarném i literárně-dramatickém). V hudebním oboru se vyučovalo hře na smyčcové nástroje, klavír, akordeon, všechny dřevěné a žestové nástroje a sólový zpěv. Pokračovala úspěšná práce tanečního oboru, ve kterém se žáci kromě klasického tance učili také lidový a moderní tanec. V tomto období vyučovaly tanečnímu umění Věra Holasová a Jana Leopoldová (roz. Stonáčková). Tanečnímu oboru se dařilo především v úzké spolupráci s literárně-dramatickým oborem. Ten se zaměřoval například na studium literárních pásem či pohádek. Společně pak vždy na konci školního roku pořádaly závěrečné vystoupení. K rozšíření počtu učeben školy došlo v roce 1987, kdy se podařila uskutečnit nadstavba 2. poschodí v nové budově školy Dobrovolského čp. 4 a tím získala škola další prostory.

Rekonstrukce budovy v ulici Dobrovolského čp. 4

Rekonstrukce budovy v ulici Dobrovolského čp. 4

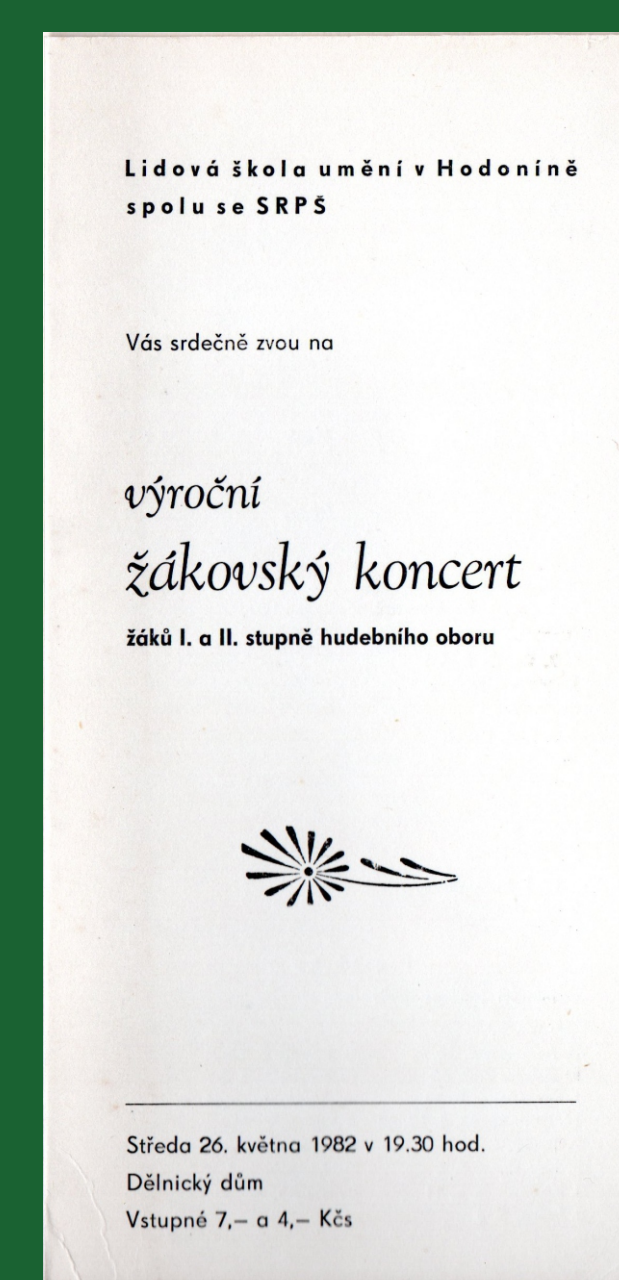
Žáci účinkovali na pravidelných besídkách, absolventských, výročních či družebních koncertech. Družební koncerty Hodonína a slovenské Senice se tradičně konaly už od 70. let a vystupovali zde vždy nejlepší sólisté i soubory obou škol. Na seznamu pravidelných akcí školy nechyběly ani každoroční výstavy žáků v kapli sv. Kříže u zimního stadionu. Samotní vyučující školy byli činní mimo oblast výuky ve smyčcovém kvartetu, dechovém kvintetu, klavírním triu či kvintetu, pěveckém sboru nebo symfonickém orchestru. V Hodoníně byl tehdy aktivní ženský pěvecký sbor, který v letech 1977-1981 vedl ředitel školy Jindřich Launer. Po něm převzal vedení sboru další z učitelů Pavel Janeček, s jehož jménem byl sbor (tehdy nesl název Ženský pěvecký sbor Jana) spojen až do roku 1990.

Dechový orchestr žáků školy, 1989

Dechové kvinteto učitelů školy

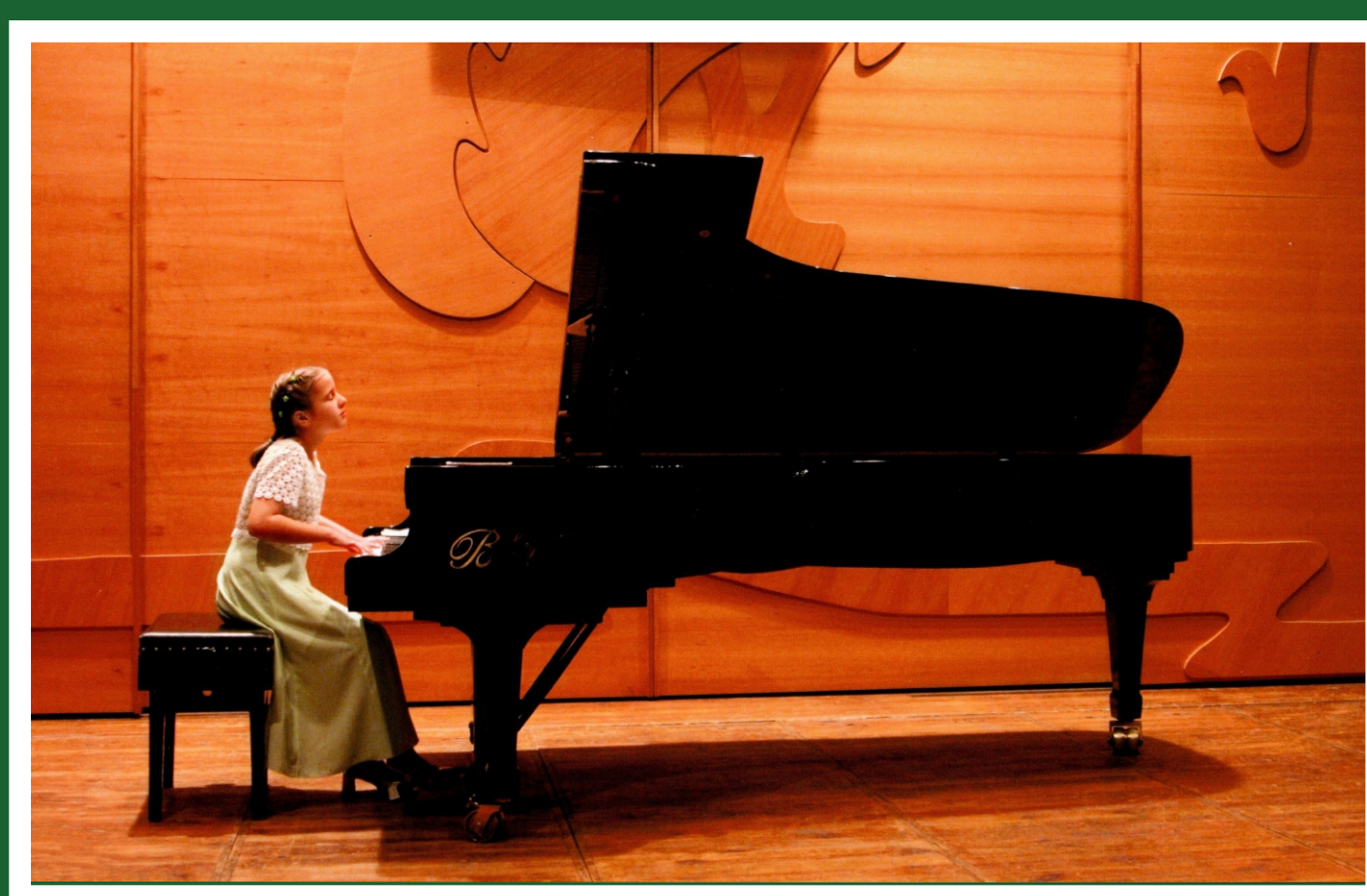
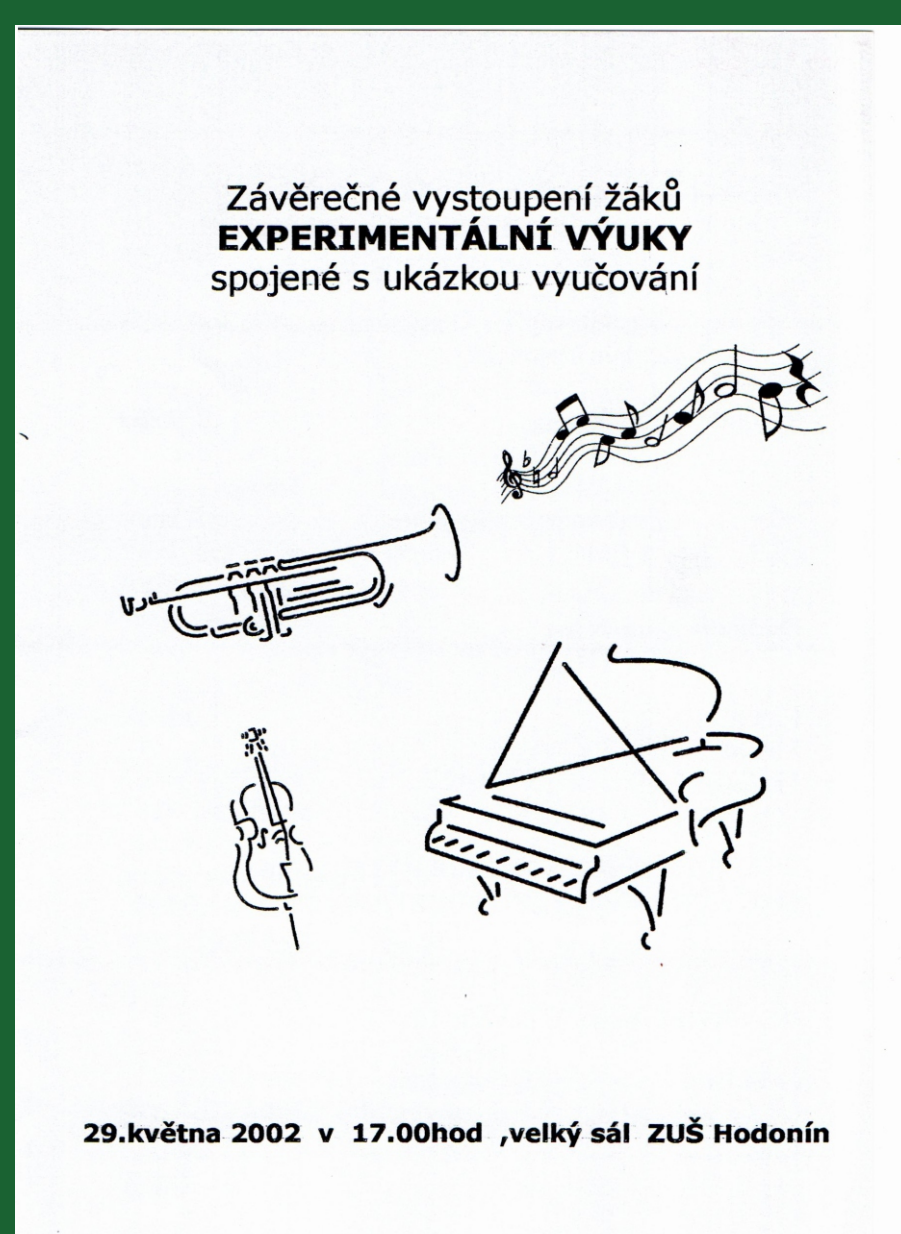
Oblíbené a vždy na vysoké umělecké úrovni byly koncerty učitelů. Od roku 1988 se opět objevují kdysi již školou realizované Hudební čtvrtky. Tento obnovený cyklus koncertů pořádala škola ve spolupráci se Symfonickým orchestrem pracujících, firmou Sigma a ředitelstvím Střední ekonomické školy v Hodoníně, která pro konání koncertů zapůjčila svou aulu. Účinkující byli vybíráni převážně z vlastních zdrojů, a tak mohla hudbymilovná hodonínská veřejnost sledovat vystoupení učitelů školy, symfonického orchestru a s ním souvisejících komorních celků či smíšený pěvecký sbor. Akce se konala několikrát do roka, někdy byli pozváni také mimohodonínští profesionální hudebníci. V říjnu 1987 zemřel náhle ředitel školy Jindřich Launer. Po něm vedení školy převzal krátce Stanislav Miklík a v roce 1988 na jeho místo nastoupil Jiří Čermák.

80 let historie Základní umělecké školy v Hodoníně

Léta 1990 – 2010 – I.

Vlivem novely školského zákona v roce 1990 se vrátil lidovým školám umění jejich původní statut školy, staly se součástí systému na sebe navazujícího uměleckého vzdělávání a získaly dnešní název základní umělecká škola. ZUŠ v Hodoníně získala kromě nového názvu také nové prostory v budově bývalého sídla OV KSČ v ulici Horní Valy. Zde škola našla důstojné a účelné prostředí pro svou práci – kromě učeben především koncertní sál pro pořádání pravidelných žákovských vystoupení či Hudebních čtvrtek. V nové budově se našly také prostory pro výuku komorních a souborových celků. Díky možnostem dalšího vzdělávání pedagogů zlepšila škola svůj potenciál také v oblasti výuky. Například při výuce hry na housle začala aplikovat jako jedna z prvních v republice japonskou metodu Suzuki. Znalost nových učebních metod v oblasti výuky hry na klavír si zase mohly hodonínské pedagožky osvojit při návštěvách nově otevřeného Metodického centra JAMU v Brně. Oproti minulosti začal být při výuce mimo individuální hry na nástroj více kladen důraz také na působení žáků v komorní a souborové hře. Díky ní se pak mohli lépe naučit rytmickému cítění a kontrole přednesu v kontextu s ostatními hráči. Souborová hra také přestala být výsadou určitých nástrojů, ale škola ji začala organizovat pro všechny. V 90. letech byla také na škole zahájena experimentální výuka hry u předškolních dětí. Do tohoto typu výuky byly přijímány čtyř až pětileté děti s cílem začít seznamování se s hudbou, výukou základů hry na klavír a pohybovou přípravou už v tomto raném věku.

M. Jakobová - 1. místo v soutěži Pro Bohemia, 2005

Vysokou úroveň prací, na niž navazoval z dřívějších let, si tradičně i v 90. letech udržoval výtvarný obor. Spolu s vedoucím oboru Václavem Kopkou působila v základní umělecké škole také učitelka Daniela Satkeová, která zde vyučovala od 80. let až do roku 1994 a věnovala se také literárně-dramatickému oboru. Přehlídkou celoročního úsilí žáků byly pravidelné výroční výstavy oboru v kapli u zimního stadionu. V 90. letech zde začala vyučovat další pedagožka Hana Ševčíková, která se později stala vedoucí celého oboru. O rozvoj výtvarného oboru se na konci 90. let a po roce 2000 zasloužily také učitelky Miroslava Vávrová a Šárka Vachová.

Činnost výtvarného oboru

Od roku 1997 škola pracovala pod vedením ředitelky Milady Čermákové, jejíž osoba byla s hodonínskou hudební školou spjata několik desetiletí. Do Hodonína nastoupila jako čerstvá absolventka brněnské konzervatoře v roce 1975. Později se stala vedoucí klavírního oddělení a od roku 1992 zástupkyní ředitele. Ve funkci ředitelky působila od roku 1997 až do roku 2015.

Učitelé a zaměstnanci školy, 90. léta 20. století

Učitelé a zaměstnanci školy, 90. léta 20. století

80 let historie Základní umělecké školy v Hodoníně

Léta 1990 – 2010 – II. Komorní orchestr Jana Noska a další orchestry ZUŠ

Významným mezníkem v činnosti školy byl rok 1995, kdy učitelé Jan Nosek a Marie Snopková založili z vyspělých žáků smyčcového oddělení školy Komorní orchestr žáků ZUŠ. Soubor v témže roce úspěšně reprezentoval školu na Světovém festivalu komorních těles ve francouzském Brive a tato účast se stala důležitým odrazovým můstkem v jeho dalším setrvání. Po Brive následovala řada koncertů zejména v kostelech jednotlivých obcí regionu. Pod vedením Jana Noska se orchestr brzy vypracoval natolik, že mohl do svého repertoáru zařadit i náročnější skladby. Díky vysoké úrovni orchestru na sebe nenechala dlouho čekat ani mnohá ocenění. Prvním významným oceněním bylo 2. místo v celostátní soutěži Concerto Bohemia, vyhlášené Českým rozhlasem a Českou televizí, které orchestr získal v roce 1997. Stříbrnou příčku se orchestru podařilo obsadit ještě v letech 1998 a 2000. Několikrát byl navíc vybrán, aby účinkoval v rámci přehlídky vítězů soutěže v Praze. Koncert vždy natáčela Česká televize. Po Janu Noskovi převzal dirigování orchestru pedagog David Herzán, ale škola nezapomněla na zakladatele tohoto tělesa a v roce 1999 byl orchestr oficiálně přejmenován na Komorní orchestr Jana Noska při ZUŠ v Hodoníně. Pod vedením Davida Herzána se orchestr opět účastnil soutěže Concerto Bohemia, ve které se mu v roce 2006 podařilo zvítězit. Houslista David Herzán se po Janu Noskovi ujal také vedení Hodonínského symfonického orchestru.

Komorní orchestr na zámku v Miloticích, 1995

Komorní orchestr s dirigentem J. Noskem, Milotice, 1995

Komorní orchestr Jana Noska v sále Evropa, Hodonín, 2013

<p>PhDr. Josef Havel výkonný ředitel Českého rozhlasu</p> <p>Concerto Bohemia si za dobu své existence nekompromisně a zcela oprávněně vydobyla místo na slunci a patří po boku Prix Bohemia Řecko a Concerto Ragga k nejvýraznějším neprogramovým aktivitám Českého rozhlasu. Současně naplňuje jeho veřejnoprávní poslání spočívající nejen ve službě posluchačům, ale v tomto případě i podává pomocnou ruku stovkám talentovaných mladých hudebníků v celé České republice.</p> <p>Na "Zofinské" setkání s těmi nejlepšími se upřímně těší!</p> <p>Ing. Miroslav Dittich šéfredaktor Českého rozhlasu</p> <p>Letošní jedenáctý listopad bude velkým svátkem žákovských a studentských orchestrů z celé České republiky. V historických prostorách Paláce Zofin se sejdou vítězové soutěže Concerto Bohemia. Tuto jedinečnou příležitost pořádká – letos už popáté – Český rozhlas společně s Českou televizí. Pro soubory mladých hudebníků je to velká příležitost dokázat všem přítomným v sále, ale hlavně posluchačům rozhlasu a divákům televize, že odborné poroty vybraly opravdu ty nejlepší z nejlepších. A proto jim pro tento večer přejí pevné nervy a dobrou náladu.</p>	<h3>Concerto Bohemia 15.</h3> <p>Koncert vítězů sobota 11. 11. 2006 Velký sál Paláce Zofin 19.00 hod.</p> <p>PROGRAM</p> <p>znělka</p> <p>Zestvový soubor Pražské konzervatoře, dirigent Bedřich Týšar Leos Janáček: Symfonietta (předehra)</p> <p>Dětský komorní orchestr ZUŠ Police nad Metují, dirigentka Michaela Michalová Antonio Vivaldi: Concerto grosso a small Op. 3 č. 8 pro dvoje housle a orchestr 1. Allegro</p> <p>Hostivarský komorní orchestr ZUŠ Praha 10, dirigent Petr Louženský Ottorino Respighi: Staré tance (výběr) 3. Scellama 4. Passacaglia</p> <p>Fletnový soubor SARABANDA ZUŠ Břehnov nad Kněžnou, umělecky vedoucí Martin Seda Georg Friedrich Händel/úpr. U. Hermann: Píjezd lidoviny ze Sály Lidová úpr. Jaroslav Koutský: Bulharský tanec Nikolaj Rimskij - Korsakov/úpr. Jaroslav Koutský: Let Omelka</p>	<p>Komorní orchestr Jana Noska ZUŠ Hodonín, dirigent David Herzán Gustav Mahler: Smla pro smyčcový orchestr 1. Jig Jan Hanuš: Malá polyfonie 1. Imitace intróda 2. Rostl mesteč Jiří Berkovec: Fugetto capriccioso Allegretto</p> <p>PŘESTÁVKA znělka</p> <p>Dechová harmonie Konzervatoře v Českých Budejovicích, dirigent Zdeněk Zavičák Ludvík Šommer: Monolit (výběr) 2. Nocturno 4. Finale a Epilog</p> <p>Smyčcový orchestr Pražské konzervatoře, dirigent František Pospíšil Jiří Lemr: Capriccio pro komorní orchestr 1. Drammatico Petr Iljič Čajkovskij: Serenáda pro smyčcový orchestr Op. 48 4. Finale. (Tema Russo)</p> <p>Zestvový soubor Pražské konzervatoře, dirigent Bedřich Týšar Georg Friedrich Händel: Hudba k ohňostroji (5 částí)</p> <p>Komorní orchestr COMENIUS - orchestr studentů hudebních tří Gymnázia Jana Nerudy, dirigent Jiří Kubík Arthur Honegger: Symfonie č. 2 1. Molto moderato. Allegro</p> <p>Spojené orchestry řidi Stanislav Vavřínek studentská hymna/an. Otomar Kvěch: Gaudeamus igitur</p>
---	---	--

Pozvánka na Koncert vítězů Concerto Bohemia, 2006

Komorní orchestr Jana Noska s dirigentem D. Herzánem, 2000

Kromě Komorního orchestru Jana Noska působil na škole ještě dechový orchestr (vedoucí S. Esterka) a taneční orchestr, jehož vedoucím byl J. Bělík. V roce 1996 otevřela škola pobočku v Čejkovicích a nabídla tak místním dětem a mládeži navštěvovat hudební kurzy, které byly zřízeny při Základní škole T. G. Masaryka. Výborně školu reprezentoval především čejkovický dechový orchestr, který hrál a stále hraje pod taktovkou pedagoga Vlastimila Kratochvíly pod názvem DH Vinařinka (dříve DH Vinařinka).

DH Vinařinka, Čejkovice, 2004

DH Vinařinka, 2008

80 let historie Základní umělecké školy v Hodoníně

Léta 1990 – 2010 – III.

Tanečnímu umění vyučovaly ve škole od 90. let pedagožky Jindřiška Schönová a Věra Pavůčková, které specializaci oboru směřovaly na tvorbu choreografií s prvky současného tance, zaměřeného především na scénické taneční zpracování. Díky jejich vedení a zajímavým choreografiím se žáci se svými vystoupeními úspěšně účastnili okresních, krajských i celostátních kol řady soutěží.

Taneční obor, 2004

Taneční obor, 2006

Taneční obor, 2006

Literárně-dramatický obor se začal od 90. let rozvíjet pod vedením učitelky Jitky Janíkové, která začínala pouze s dvouhodinovým úvazkem týdně. Díky její neúnavné práci se podařilo pozvednout činnost oboru a vybudovat stabilní žákovskou základnu. Žáci oboru se mohli, kromě různých vystoupení v rámci besídek školy, uplatnit například jako recitátoři při akcích města Hodonína, spolupracovali s Masarykovým muzeem v Hodoníně a dalšími institucemi (například představení Verše psané na vodu, Cesta za modrým ptákem nebo Budulínek tour). K práci Jitky Janíkové se později připojila i její bývalá žákyně Marie Hanáková. Za jejich působení absolvovala literárně-dramatický obor řada žáků, kteří dnes úspěšně vykonávají profese, kde je kladen důraz na dobré komunikační schopnosti. Některým bývalým absolventům se po studiu středních a vysokých škol tohoto zaměření podařilo získat angažmá v profesionálních divadlech po celé České republice.

Živý betlém žáků literárně-dramatického oboru, Masarykovo muzeum v Hodoníně, 1999

Žáci literárně-dramatického oboru, 2004

Žáci literárně-dramatického oboru, 2006

O prázdninách roku 2000 hostila a organizačně zabezpečovala ZUŠ v Hodoníně ve spolupráci s Obchodní akademií v Hodoníně mezinárodní violoncellové kurzy. Podobné kurzy pro talentované mladé cellisty se konaly již několik let v různých zemích světa a jejich organizátorem byl profesor hry na violoncello Stanislav Apolín. Tentokrát uspořádal kurzy na Slovákku a jejich vyvrcholením byly dva závěrečné koncerty.

V roce 2003 založil při škole učitel zpěvu a sbormistr Josef Ilčík dětský pěvecký sbor Crescendo. Název sboru vychází z italského slova crescendo, což znamená zesilovat. Taková byla i myšlenka sbormistra při jeho zakládání – neustále rozšiřovat a zesilovat členskou základnu sboru. Brzy se tato myšlenka stala skutečností, neboť počet dětí zpívajících ve sboru se z původních 9 rozrostl až na čtyřnásobek a zvuk sboru tak znatelně zesílil. Nakonec byl vytvořen i přípravný sbor, kam byli zařazeni mladší žáci od pěti let. Sbor účinkuje převážně na akcích školy. Jeho první vystoupení proběhlo na Hudebním mládí v roce 2004. V roce 2007 nastudoval ve spolupráci s tanečním a literárně-dramatickým oborem muzikál *Aprílová škola* a účinkoval na divadelní přehlídce *Hobblík a Mumraj*. Zajímavou zkušeností byla i spolupráce s populárními zpěváky Petrem Kotvaldem nebo Petrem Bende.

Sbor Crescendo při koncertu s P. Kotvaldem, 2006

Sbor Crescendo s P. Bende, 2010

Ve školním roce 2009 – 2010 navštěvovalo ZUŠ v Hodoníně:

- 472 žáků v hudebním oboru
- 225 žáků ve výtvarném oboru
- 116 žáků v tanečním oboru
- 50 žáků v literárně-dramatickém oboru
- na škole vyučovalo 34 pedagogů

80 let historie Základní umělecké školy v Hodoníně

Činnost školy po roce 2010

V roce 2015 převzal po Miladě Čermákové vedení této instituce pedagog Josef Ilčík, který ji řídí doposud. V tomto období se uskutečnilo několik významných stavebních úprav prostor školy. Důležitým mezníkem byl rok 2016, kdy došlo k seskupení všech vyučovaných oborů školy do hlavní budovy v ulici Horní Valy, kam se ke stávajícímu hudebnímu a literárně-dramatickému oboru přesunul z Dobrovolského ulice také taneční a výtvarný obor. Všechny obory se tak po mnoha letech konečně ocitly pod jednou střechou. Stará budova školy v Dobrovolského ulici přestala být využívána úplně.

Vystoupení na zámku v Miloticích, 2015

Hudebně-taneční představení Sněhurka, 2014

Žákyně tanečního oboru
v nově zrekonstruovaných prostorách školy, 2016

Otevření nově zrekonstruovaných
prostor školy, 2016

Betlém školy - práce žáků výtvarného oboru

V roce 2019 byly přestavěny prostory bývalé kantýny v přízemí budovy na Horních Valech a podařilo se vybudovat nový divadelní sál, který bude využíván k představením a zkouškám literárně-dramatického oboru.

Otevření nového divadelního sálu, 2019

Představení při otevření nového divadelního sálu, 2019

Na základě současné snahy pedagogů ZUŠ propojit v rámci jednoho vystoupení spolupráci několika oborů vznikla řada zajímavých projektů, například vystoupení Ohnivé rytmy, Cestou vody k hudbě aj. Činnost školy je nadále pestrá. Žáci prezentují své dovednosti na pořádaných koncertech, úspěšně se účastní řady soutěží a zapojují se do kulturního dění města Hodonína.

80 let historie Základní umělecké školy v Hodoníně

Současní zaměstnanci školy

Štěpán Baloun

Jaroslav Belík

Ludmila Benadová

Sárka Brožová

Bc. Eliška Cetková

Marcela Cermáková

Mgr. Andrea Dovalová

Mgr. Ivan Fodor

Jana Gálová

Stanislava Gogolová

BcA. Zuzana Hátllová

Renata Havlíková

David Herzán

BcA. Martin Holinka

BcA. Jindra Jakabová

BcA. Marie Jakabová

Vlastimil Kratochvíla

Jan Leika

Iva Letochová

Vlasta Lindenbergová

Pavel Marada

Jitka Maradová

Bc. Viktor Martinkovič

Petr Moravec

MgA. Petra Moravcová

Ludmila Novaková

Ing. Jana Ondrovčíková

Věra Pavučková

Zdenka Pimková

MgA. Bronislava Podráská

MgA. Markéta Polachová

BcA. Jaroslav Pospíšil

Mgr. Adam Procházka

BcA. Jaroslava Sečkářová

Hana Ševčíková

Jindřiška Schönová

Kamila Škočíková

Marie Snopková

Tomáš Tomčala

Lenka Vlachová

Mgr. Josef Ilčík

